

การจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*

A Learning Management of Sufficiency Based on Buddhist Psychology for the Fourth Grade Upper Secondary Students

^{1*}พระมหานันทวิทย์ ธีรภทฺโท

^{1*}Phramaha Nuntawit Dhīrabhaddo

^{1*}สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

^{1*}Programme in Buddhist Psychology, Graduate School,

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

^{1*}Corresponding Author. Email: sakorn_49@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงผสมผสานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาหลักการและวิธีการดำเนินชีวิตตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 2) เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา และ 3) เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 43 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น 2) แบบวัดด้านเจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง 3) แบบวัดพฤติกรรมการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง 4) แบบวัดการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 5) แบบสังเกตพฤติกรรม และ 6) แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนและหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (Paired-Samples t-test) ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยการจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ 1. สร้างศรัทธา 2. เสริมแรงจูงใจ 3. ให้สะท้อนจิต 4. คิดวางแผนโครงการ และ 5. สานสู่ปฏิบัติ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้ ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา ที่ได้พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ จึงสามารถนำไปปรับใช้กับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; ความพอเพียง; พุทธจิตวิทยา; นักเรียนช่วงชั้นที่ 4

Abstract

The objectives of this mixed method research were 1) to describe principle and method of daily living based on the sufficiency economy principle and principle of learning management based on Buddhist psychology for fourth grade upper secondary students, 2) to develop management process of learning into sufficiency economy based on Buddhist psychology and 3) to present model of the management process of learning into sufficiency economy based on Buddhist psychology. Subjects in this study were 43 fourth grade upper secondary education students at Suksanari school in Bangkok by random sampling.

There were six research instruments, including 1) knowledge related to sufficiency economy principle questionnaire 2) attitude towards sufficiency rationale questionnaire 3) self-immunity behavioral questionnaire 4) management of learning into sufficiency based on Buddhist psychology for fourth grade upper secondary education students 5) behavior observation form, and 6) interview form. Data were analyzed by descriptive statistics, including mean, percentage, and standard deviation. Paired-Samples t-tests were also employed to compare score of knowledge, attitude, and practice before and after the implementation of the learning process. Narrative approach was used to represent qualitative data.

Results were as follows;

The results showed that the model of management of learning into sufficient based on Buddhist psychology or FIRPP Model, which consisted of 5 steps namely 1) Faith, 2) Inspiration, 3) Reflection, 4) Planning, And 5) Practice, was the effective learning model. It was able to promote fourth grade upper secondary education students to apply sufficient economy principle into practicing in their daily lives. Thus, the model of management of learning into sufficient based on Buddhist psychology or FIRPP Model that was developed in this study might be able to apply to fourth grade upper secondary education students to promote their learning ability and apply the sufficient economy principle to their daily living.

Keywords: A Learning Management; Sufficiency; Buddhist Psychology; Fourth Grade Upper Secondary Students

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 มีวิสัยทัศน์ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” (Ministry of Education, 2017) การจัดการศึกษาจึงเน้นที่การปฏิรูปการเรียนรู้จากเดิมที่เน้นการท่องจำและการทำตามคำสั่งของครู เป็นการเน้นที่การคิดวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญและคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสังคม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม สามัคคี และร่วมกันพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่เน้นการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นฐานในการพัฒนาประเทศจะเห็นได้ว่า รัฐบาลให้ความสำคัญเรื่องการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของรัชการที่ 9 โดยนำกำหนดไว้เป็นนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพิจารณาการใช้สอยปัจจัย 4 ในทางพระพุทธศาสนาที่พระพุทธองค์ทรงวางหลักความพอประมาณในการรับปัจจัยใช้สอยเพื่อความสันโดษในการดำเนิน (Thai Tipitakas 29/206/600)

การจัดการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่จุดหมายในการพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดการพัฒนาจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองที่ดี ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และคุณงามความดี รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ รู้จัก เข้าใจในสิทธิของตน และเคารพในสิทธิของผู้อื่น เคารพและรับฟังความคิดหรือความเห็นที่แตกต่างหลากหลายอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสม คำนึงถึงหลักนิติรัฐ โดยการเคารพในกฎหมาย ยึดมั่นในความยุติธรรมความเป็นธรรมสอดคล้องกับหลักพุทธศาสนาที่ว่าเมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วก็ควรพัฒนาตนฝึกฝนจนประสบผลสำเร็จตามสติปัญญาและความสามารถแต่ละบุคคล (Thai Tipitakas 21/162/227) ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ตื่นอยู่อย่างมีสติ มีสัมปชัญญะ มีจิตตั้งมั่นเบิกบาน ผ่องใส และควรเป็นผู้เห็นแจ้งสมควรแก่กาลในทุกุศลธรรมทั้งหลาย (Thai Tipitakas 25/47/397) จากพระสูตรนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ตื่นรู้คือ ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ มีจิตใจเบิกบาน ผ่องใส มีสมาธิและมีปัญญานั้นเอง

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมให้โรงเรียนนำหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนในทุกระดับชั้น โดยไม่ได้กำหนดรูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนในแต่ละระดับชั้นเรียนจึงเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้สอนว่าจะจัดการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะเหมาะสมในทางปฏิบัติ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ที่ต้องหาทางดำเนินการจัดการเรียนการสอนเอง ตามความรู้ความสามารถที่มีอยู่ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งยังไม่มีวิธีการติดตามประเมินผลความสำเร็จอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เป็นมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอนวิธีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สภาพของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ในปีการศึกษา 2560 มีห้องเรียนจำนวน 71 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 2,982 คน และครู จำนวน 157 คน มีพื้นที่อยู่ระหว่างรอยต่อระหว่างเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมค่อนข้างสูง และเยาวชนส่วนใหญ่พบว่าศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ก็จะพบว่าเป็นบุตรของแรงงานย้ายถิ่นจากต่างจังหวัด รวมถึงจากประเทศเพื่อนบ้าน เป็นสิ่งที่ท้าทายในการจัดการเรียนรู้ ในประเด็นของเยาวชนเกี่ยวกับวินัยการใช้ชีวิตประจำวัน การไม่ตั้งใจเรียน ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาด้านการใช้จ่าย ปัญหาการควบคุมอารมณ์ตนเอง และปัญหาในการเข้ากลุ่มของเพื่อนๆ เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผสมผสานทฤษฎีการเรียนรู้เข้ากับหลักพุทธจิตวิทยาและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ เป็นแนวทางสำคัญที่จะปลูกฝังให้นักเรียนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศสามารถดำรงชีวิตแบบพอเพียง มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกซึ่งสอดคล้องกับ Suthasinobon (2012) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเชื่อมโยงกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงถือเป็นการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวมรอบด้านสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้น 4 เพื่อนำหลักแนวคิดตามหลักพุทธจิต หลักจิตวิทยา และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาหลักการและวิธีการดำเนินชีวิตตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักการจัดการเรียนรู้ตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
- 2) เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา
- 3) เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method) พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 11 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวน 465 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ห้อง 4/6 มีนักเรียน จำนวน 43 คน

ใช้วิธีการคัดเลือกแบบสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random sampling) โดยการจับสลากเลือกห้องเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้มีการกำหนดเกณฑ์การเลือกเป็น 2 ขั้นตอน

1) ขั้นการสำรวจข้อมูลทั่วไป สภาพของโรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ในปีการศึกษา 2560 มีห้องเรียนจำนวน 71 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 2,982 คน และครู จำนวน 157 คน มีพื้นที่อยู่ระหว่างรอยต่อของเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสมุทรสาคร

2) คัดเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random sampling) โดยการจับสลาก เลือกห้อง ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้สมัครใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 43 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 แบ่งเป็น นักเรียนชาย จำนวน 15 คน นักเรียนหญิง จำนวน 28 คน อายุระหว่าง 15-17 ปี มีความเข้าใจในจัดกิจกรรมและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สมัครใจเข้าฝึกอบรมในกิจกรรมชื่อ “การจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและประเมินผล 2) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรม คือ ชุดกิจกรรม ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลและประเมินผล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลและประเมินผล ประกอบด้วย แบบวัด เพื่อทดสอบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนชั้นช่วงชั้นที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ (ประกอบด้วย แบบสอบถาม สมุดสมุดบันทึก ได้แก่ ข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม และสมุดบันทึกประจำวัน) แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการอบรม

เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกอบรม ได้แก่ ชุดกิจกรรม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ผู้วิจัยได้ร่างชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก คือ

1) ร่างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้แบบไตรสิกขา และแนวคิดแบบบอริยสังข์ 4 แนวคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย โดยมีกรอบเนื้อหาตามนิยามกรอบแนวคิด เรื่อง ความพอเพียงในมิติต่างๆ ของสังคม ชุมชน โดยควบคู่ไปกับการบูรณาการให้เข้ากับโครงการ โดยสร้างชุดกิจกรรม มี 10 แผนกิจกรรม

2. ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม

ขั้นตอนดำเนินงานกิจกรรม แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

1) ระยะการฝึกอบรม/ระยะการทดลอง: การฝึกอบรมมุ่งเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ใช้เวลาอบรมครั้งละประมาณ 60-120 นาที และ

กิจกรรมส่งเสริมวิถีปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาสอดแทรกในแต่ละวัน ใช้ระยะเวลาจัดกิจกรรม 10 ครั้งในช่วงเวลา 2 เดือน รวมระยะเวลาฝึกอบรม 20 ชั่วโมง

2) ระยะเวลาหลังการฝึกอบรม: กิจกรรมระยะหลังจากการฝึกอบรม 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมฝึกความพอเพียงด้วยตนเอง ได้แก่ Sharpen the Project และกิจกรรมกลุ่ม คือ กิจกรรมโครงการ โดยมีระยะเวลาทำโครงการ 1 เดือน

จากแนวทางการสร้างชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกระบวนการจัดการความรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ตามรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานได้ ร้อยละ (percentage) คะแนนรวม (Sum) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในอธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบวัดความรู้ของความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา แบบวัดความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และแบบวัดพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

2) วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired-Samples t-test ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการใช้กิจกรรมและรูปแบบในการฝึกอบรม ผู้วิจัยมีการเก็บข้อมูลแบบการมีส่วนร่วมในกิจกรรม (Participation) ด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูลคือ 1) การสังเกต 2) การสัมภาษณ์ 3) สมุดบันทึกข้อคิดที่ได้จากการจัดกิจกรรม 4) สมุดบันทึกความพอเพียงในชีวิตประจำวัน และ 5) โครงการ จากการรวบรวมตามขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล

1) ผลการเปลี่ยนแปลงความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และแบบวัดพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

การประเมินผลการเปลี่ยนแปลงความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และแบบวัดพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ด้วยเทคนิคการบันทึก การสังเกต และการสัมภาษณ์ ระหว่างการทดลอง หลังจากจบการฝึกอบรมหรือการทดลองแล้ว 2 เดือน และจากการประเมินโครงการ ของนักเรียนเกี่ยวกับผลการเปลี่ยนแปลงของความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และแบบวัดพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

2. การตรวจสอบข้อมูล แบบสามเส้า (Triangulation) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพตามวิธีการดังนี้

1) การตรวจสอบข้อมูล (Data triangulation) โดยพิจารณาตรวจสอบแหล่งข้อมูลต่างเวลา หรือบุคคลที่ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องว่าข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ครู และอาจารย์

2) การตรวจสอบด้านผู้สังเกต (Investigator triangulation) ให้มีบุคคลที่สังเกตหลายคน ทั้งผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย และครูอาจารย์ เพื่อตรวจสอบว่าผู้สังเกตแต่ละคนได้ข้อมูลต่างกันหรือไม่

3) การตรวจสอบวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodology triangulation) ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลในหลากหลายวิธีในเรื่องเดียวกัน ได้แก่ การใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และแบบวัดพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง การสังเกตแบบมีโครงสร้าง และการสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป ตามขั้นตอนการจัดกลุ่มข้อมูล การวิเคราะห์ปัจจัย การระบุนความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การหารูปแบบของพฤติกรรม การเชื่อมโยงแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ค้นพบ ประมวลข้อมูล วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบเป็นข้อความบรรยาย (Description)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาเป็นกระบวนการที่จะต้องเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) โดยมีครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนทุกกิจกรรมเพื่อให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1) ความพอประมาณ พอเหมาะกับสภาพของตน (ปัจจัยภายใน) พอควรกับภูมิสังคม (ปัจจัยภายนอก) (สมดุล)

2) ความมีเหตุผล รู้สาเหตุ ทำไม รู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง วิชาการ กฎหมาย ความเชื่อ ประเพณี รู้ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในด้านต่างๆ (รอบรู้มีสติปัญญา)

3) มีภูมิคุ้มกันที่ดี คำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ รู้เท่าทันและเตรียมความพร้อมวางแผนรอบคอบ เรียนรู้พัฒนาตน ทำประโยชน์ให้สังคมรักชาติสิ่งแวดล้อม (ไม่ประมาท)ภายใต้การผสมผสานของแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม หลักพุทธจิตวิทยา และทักษะในศตวรรษที่ 21 เข้าด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 มีความรู้ เจตคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิตตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ประกอบด้วย 2 ระยะ คือ ระยะการฝึกอบรมหรือทดลองชุดกิจกรรม 10 กิจกรรม และระยะปฏิบัติโครงการในโรงเรียน เป็นเวลา 2 เดือน ภายหลังจากเข้าร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีการพัฒนาความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองเพิ่มขึ้น โดย

1. คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ความเข้าใจต่อความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิตหลังการทดลองมีคะแนนรวมสูงกว่าก่อนการทดลอง (คะแนนเฉลี่ยก่อน 4.95 และ คะแนนเฉลี่ยหลัง 7.42, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.154 และ 1.139 ตามลำดับ, และ $t = 16.421, p = .000$)

2. คะแนนเฉลี่ยของด้านการแสดงเจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียงหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง (คะแนนเฉลี่ยก่อน 2.65 และ คะแนนเฉลี่ยหลัง 2.84, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.422 และ 0.519 ตามลำดับ, และ $t = 2.045, p = .047$)

3. คะแนนเฉลี่ยของด้านพฤติกรรมที่บ่งถึงการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง (คะแนนเฉลี่ยก่อน 2.70 และ คะแนนเฉลี่ยหลัง เท่ากับ 3.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.304 และ 0.349 ตามลำดับ, และ $t = 5.367, p = .000$)

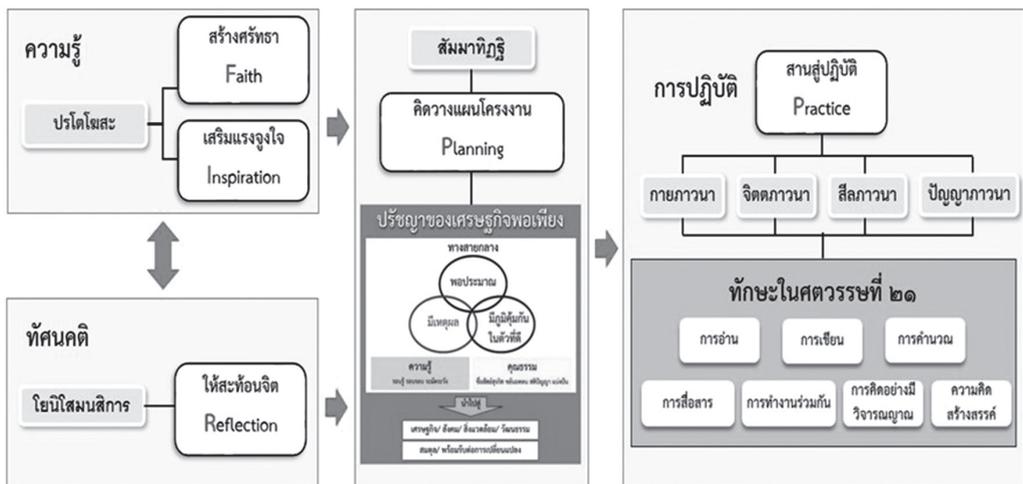
วัตถุประสงค์ที่ 3 การผสมผสานแนวคิดและทฤษฎีจากสหสาขาเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม 2) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักพุทธจิตวิทยา ได้แก่ หลักไตรสิกขา หลักภาวนา 4 ปรัตโยสยะ โยนิโสมนสิการ และ สัมมาทิฎฐิ 3) ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) แนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา (FIRPP Model) ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่

1. สร้างศรัทธา (Faith) โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. เสริมแรงจูงใจ (Inspiration) โดยการยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
3. ให้สะท้อนคิด (Reflection) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนประเมินตนเอง ทำความเข้าใจในตนเอง วิเคราะห์หาจุดดี จุดที่ต้องพัฒนา
4. คิดวางแผนโครงการ (Planning) เป็นการประมวลความรู้ ความเข้าใจ ตัวอย่างกรณีศึกษารวมถึงการรับรู้ตนเอง เพื่อนำไปสู่การวางแผนจัดทำโครงการที่มีความเหมาะสมกับสิ่งที่ตนเองสนใจ และมีความเป็นไปได้ในการจะนำไปปฏิบัติภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. สานสู่ปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผนโครงการที่วางไว้อย่างเป็นขั้นตอน มีการติดตามกำกับการทำงาน รวมถึงผลลัพธ์จากการลงมือปฏิบัติ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา
FIRPP Model

อภิปรายผล

จากผลการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 10 กิจกรรม กิจกรรมละ 50-120 นาที ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ได้แก่

1. ระยะเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนทำโครงการ เพื่อ สร้างศรัทธา (Faith) เสริมกำลังใจ (Inspiration) และให้สะท้อนจิต (Reflection) ผ่านกิจกรรม 1) เรียนรู้และเข้าใจหลักธรรมและหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง 2) ต้นแบบในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง 3) ถอดรหัสความพอเพียงในชุมชน และ 4) เศรษฐกิจพอเพียงกับหลักธรรมมีชัยมาปฏิปทา

2. ระยะวางแผนปฏิบัติโครงการ ซึ่งตรงกับ คิดวางแผนโครงการ (Planning) ในโมเดล นักเรียน จะได้เริ่มฝึกตั้งแต่ในกิจกรรมที่ 3 และวางแผนโครงการที่จะทำไปปฏิบัติจริงในช่วงการจัดกิจกรรมที่ 4

3. ระยะปฏิบัติโครงการ ซึ่งตรงกับ สานสู่การปฏิบัติ (Practice) ใช้ระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งในระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติโครงการ จะมีการเสริมแรงด้วยกระบวนการ สร้างศรัทธา เสริมแรงจิตใจ ให้สะท้อนจิต (FIR) ตลอดเวลาภายใต้กิจกรรมดังนี้ กิจกรรมครั้งที่ 5 เศรษฐกิจพอเพียงกับหลัก “สันโดษ” กิจกรรมครั้งที่ 6 เศรษฐกิจพอเพียงกับหลัก “มัตตัญญูตฺวา” ซึ่งภายหลังกิจกรรมในสัปดาห์นี้ นักเรียนได้นำเสนอผลการปฏิบัติโครงการในระยะแรก เพื่อประเมินผลเบื้องต้น รวมถึงอาจมีการวางแผนปรับเปลี่ยนกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ สะท้อนถึงกระบวนการ ให้สะท้อนจิต คิดวางแผนโครงการ สานสู่ปฏิบัติ (RPP) จากนั้นต่อเนื่องด้วย FIR ด้วยกิจกรรมครั้งที่ 7 เศรษฐกิจพอเพียงกับหลัก “การไม่เบียดเบียน (ศีล-วินัย)” และ กิจกรรมครั้งที่ 8 ความพอเพียงกับสื่อ “สังคมออนไลน์” และต่อด้วย RPP ด้วย กิจกรรมครั้งที่ 9 Sharpen the Project

4. ระยะประเมินผลโครงการ เกิดขึ้นในกิจกรรมครั้งที่ 10 นำเสนอโครงการ Smart Youths โดยให้นักเรียนนำเสนอโครงการที่ได้นำไปปฏิบัติ จากนั้นมีการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยการประเมินความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และพฤติกรรมการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง

ผลทดสอบสมมติฐานทางสถิติสามารถยืนยันประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 กล่าวคือ คือ นักเรียนที่ผ่านรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นต่อปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คะแนนเจตคติความมีเหตุผลต่อความพอเพียง และคะแนนพฤติกรรมสร้างภูมิคุ้มกัน ในตนเองมากขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้ฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ผลวิจัยครั้งนี้ พบประเด็นสำคัญ ดังนี้

ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 สามารถอธิบายได้ด้วยรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ที่มีการส่งเสริมให้นักเรียนทั้งในด้านของความรู้ผ่านกระบวนการสร้างศรัทธา (Faith) เจตคติ ผ่านกระบวนการ เสริมแรงจูงใจ (Inspiration) และ ให้สะท้อนจิต (Reflection) อย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอในทุกกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีเหตุผล และมีทักษะการปรับตัวในการดำรงชีวิตในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ Siripunt (2016) และ Phuvachanathiphong (2018) ที่พบว่า การมีเหตุผลในการคิดตามหลักโยนิสมนสิการมีผลสำคัญต่อการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นแล้ว การให้นักเรียนได้คิดวางแผนโครงการ (Planning) และสานสู่ปฏิบัติ (Practice) เป็นกระบวนการที่สนับสนุนให้นักเรียนได้นำผลการคิดอย่างมีเหตุผลไปวางแผนและลงมือปฏิบัติ นอกจากนั้นแล้วในช่วงของการจัดกิจกรรม มีการดำเนินการของรูปแบบ FIRPP อย่างต่อเนื่องเป็นพลวัตรเพื่อประเมินและติดตามผลปรับเปลี่ยนกิจกรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางแผนไว้ ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยามีประสิทธิภาพที่ดีต่อนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา (FIRPP model) สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ Ploykaew (2014) และ Boonprakob et al. (2008) และ Junvibun (2014) ที่พบว่า การฝึกกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีเหตุผล ผ่านกระบวนการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการตั้งคำถามในประเด็นที่เกี่ยวข้อง มีการนำสถานการณ์ให้คิดวิเคราะห์และพิจารณา โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เป็นเรื่องใกล้ตัว สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน จะส่งผลต่อการนำความรู้ไปใช้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา (FIRPP model) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ ซึ่งการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบจะนำไปสู่การบรรลุประสิทธิผลที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mahadilokrat (2014) และ Sumneangjam (2014) ที่พบว่า นักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมมีการคิดที่ดีขึ้น คือมีการคิดบนพื้นฐานของความจริง มีเหตุผล มีเป้าหมาย รวมถึงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่เหมาะสม ตรงหน้าถึงคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา (FIRPP model) สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โดยการผสมผสานแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ หลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เข้ากับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และพัฒนาขึ้นเป็นชุดฝึกอบรมใช้ระยะเวลาทั้งหมด 10 คาบเรียน สามารถทำให้นักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 มีความรู้ เจตคติที่ดี และนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าภายหลังจากนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยา (FIRPP model) ไปใช้ในนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 นั้น นักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 มีการเปลี่ยนแปลงความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติภายใต้การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาที่ดีขึ้น หากแต่งงานวิจัยขั้นนี้เป็นต้นแบบ (prototype) จึงควรมีการพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงขอแนะนำข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติและการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการทดสอบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ความพอเพียงตามหลักพุทธจิตวิทยาในนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆ เนื่องจากนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นนั้นมีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม รวมถึงมีความสนใจที่อาจจะแตกต่างไปจากนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะและเหมาะสมกับนักเรียน อันจะนำไปเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และสามารถน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้ภายใต้บริบทของหลักพุทธจิตวิทยาอย่างมีประสิทธิภาพ

References

- Boonprakob, P. et al. (2008). *Participatory research of teachers in the development of Thai youth's Intellectual Power. Research report No. 114 of Annual Government Statement of Expenditure of Year 2004-2005*. Behavioral Science Research Institute: Srinakharinwirot University.
- Chanthawanich, S. (1997). *Qualitative Research Method*. (7th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Intasuwan, P. et al. (2007). *Research and Development of Intelligent Consumption Behaviors of Students. Research Report No. 110*. Behavioral Science Research Institute: Srinakharinwirot University.
- Junvibun, S. (2014). The Development of Capability in Learning Process Using Ask and Answer Guided Teaching Method with Clinical Supervision of Buddhist Monks Teaching Morality in Schools. *Veridian E-Journal, SilpakornUniversity*,7(3).

- Mahadilokrat, T. (2014). *Effects of a Self-Regulation Program on Sufficiency Characteristic of Eleventh Grade Students*, M.Ed. (Educational Psychology). Educational Research and Psychology: Chulalongkorn University.
- Mahachulalongkornrajavidyalaya. (1996). Thai Tipitakas. Bangkok: MCU Press.
- Ministry of Education. (2017). *National Education Development Plan of Year 2017-2036*. Bangkok: Prik Wan Graphic.
- Pengchit, W. (2000). *The Relationship between Materialistic Values and Life Satisfaction, Rotaryclub Members, and General Employees of a Large Organization in the Bangkokmetropolis*. M.A. (Social Psychology). Graduate School: Chulalongkorn University.
- Phra Maha Sayan Junvibun. (2014). The Development of Capability in Learning Process Using Ask and Answer Guided Teaching Method with Clinical Supervision of Buddhist Monks Teaching Morality in Schools. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 7(3), 582-600.
- Phuvachanathiphong, K. (2018). *The Analytical Study of Relation of the Curriculum of Dhamma Studies and the School Curriculum in the Subject of Buddhist Studies*. Research Report, Buddhist Research Institute: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Ploykaew, S. (2014). *Development of participatory teaching management model for High school level*. Ph.D. (Educational Administration). Graduate School: North University Bangkok.
- Siripunt, P. (2016). *The Development Of An Activity Package Integrated With The Philosophy Of Economy Sufficiency For Enhancing Life Adjustment Skills Of Grade 10 Students*. M.Ed. (Curriculum and Instruction). Graduate School: Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Patumtani.
- Sumneangjam, S. (2014). *The Development of a Learning Management Model for Sufficiency Economics Philosophy Instructional Characteristics of for high school students*. Ph.D. (Educational Management and Learning). Nakhon Sawan Rajabhat University.
- Suthasinobon, K. (2012). *The Development of Integrated Instructional Model Based on Buddhist Principles Reflects Sufficiency Economy Philosophy in Context of Modern Thai Society*. Research Report, Graduate School: Srinakharinwirot University.